

Прѣбный	Филоѡбѣй Сѣтогорскѣй	Ѣз
Сѣмонъ	Петръ Сѣтогорскѣй	Ѣи
Пѣменъ	Зографскѣй ѡ Софіа	Ѣр
Михайлъ	Вѡинъ щѡ ѡубѣ змѣа	Ѣ
Димитрій	новѣй Басербѡвскѣй	Ѣа
Мѣникъ	Геѡргѣй новѣй Софіѣйскѣй	Ѣв
Мѣникъ	Никѡлаѣй новѣй ѡу Софіа	Ѣг
Мѣникъ	Агглы ѡу Битѡла	Ѣд
Мѣцы ѡ	Зографскѣй ѡгне сгорѣны	Ѣе
Мѣнца	Вѣсса в Солѣнѣ	Ѣз

Кѣсари ѡ Болгáрѡвѣ.

Маѣѣмъ	мѣнкъ ѣзъ 'Андрѣанѡполи	Ѣ
'Ѣвѣстинъ	Цѣрегрáскѣй из Андрѣанѡполи	Ѣ
'Ѣвѣстинѣа	великѣй ѡ 'Охридъ	Ѣ
'Ѣвѣстинъ	сестрѣичниѣ 'Ѣвѣстинѣанѡ	Ѣ
'Ѣвѣстинъ	младѣй ѡ 'Охридъ	Ѣ

LXXVII

Влашки грамоти на манастира Св. Наумъ

На южния брѣгъ на Охридското езеро се издига прочутиятъ манастиръ на св. Наума, единъ отъ ученицитѣ на св. Кирила и Методия и единъ отъ първитѣ ратници за разпространение на християнството и славянската книга у българитѣ. Манастирътъ билъ съграденъ отъ св. Наума въ края на IX в., съ сръдства отъ българскитѣ господари Бориса и Симеона, както за това се учимъ отъ славянскитѣ жития на светеца (срв. по-горе, стр. 306, 313). И день днешенъ въ манастирската църква, гдето е и гробътъ на св. Наума, се съхранява ликътъ на Бориса, изобразенъ като манастирски ктиторъ.

Къмъ тия свидетелства за съграждането на манастира Св. Наумъ отъ Бориса сега трѣбва да прибавимъ още едно. То се заключава въ грамотитѣ на нѣколцина влашки господари отъ XVIII-XIX вѣкъ, които се показали щедри дарители на западналия презъ турскитѣ размирици манастиръ. Тия грамоти заедно съ нѣкои гръцки документи за Св. Наумъ